

[Finansministeren.]

nende foranstaltninger, som både har en menneskelig og en produktionsmæssig betydning. Det har jo været nødvendigt at være tilbageholdende i de sidste år med nye fremstød på mange områder, fordi statsfinanserne er meget anspændte. Det er stadig nødvendigt at være meget forsigtig, men jo større besparelser man foretager på visse områder, des flere muligheder får man naturligvis for at tage visse opgaver op, når argumenterne for dem er tilstrækkelig vægtige.

Regeringen har under disse omstændigheder ment, at under forudsætning af at de foreslåede besparelser gennemføres, kan vi samtidig gennemføre følgende sociale foranstaltninger, hvorom socialministeren vil fremsætte de detaljerede forslag: for det første en forhøjelse af den fradragsfri arbejdsindtægt for alders- og invaliderentnydere; denne er i øjeblikket det halve af rentens grundbeløb, den foreslås nu sat op til det fulde grundbeløb. Som baggrund for dette forslag skal jeg sige følgende:

I næste uge håber regeringen at kunne fremsætte forslag til ny statsskattelov som det første led i en kommende skattereform. I dette forslag vil der være forskellige bestemmelser, der tilsigter at fremme opsparingen og lette stillingen for selvpensionister og andre med pensions- og renteindkomster, hvis de er over 65 år. Vi har fundet det rimeligt nu også at give en vis lettelse for dem, der har arbejdsindkomster ved siden af aldersrenten, således at man nu ikke blot skal have en vis opmuntring til at supplere sin aldersrente med pensions- og renteindtægter, men også til at supplere den ved arbejdsindtægter. Det må vel være en af konsekvenserne af den stigende levealder, at f. eks. en del af aldersrenten har både lyst og evne til at supplere deres aldersrente med et vist lettere eller begrænset arbejde. Vort forslag går altså ud på, at de herefter i højere grad end nu skal have den økonomiske fordel af dette. Det er formentlig sundt, at aldersrenten udvikles i denne retning, og her foreslår vi altså at gøre et første forsøg.

Direkte er de finansielle konsekvenser af et sådant forslag ikke særlig vidtrækkende, idet man kan regne med, at den forøgede aldersrente til de nuværende aldersrentnydere, når det fradragsfri arbejdsindtægtsbeløb forhøjes som foreslået, vil være

3 mill. kr. Indirekte vil der imidlertid komme en vis udgiftsforhøjelse ved, at der antagelig bliver et antal nye personer, der kommer ind under aldersrenten som følge af det større fradragsfrie beløb; det er naturligvis ikke muligt at sige noget om, hvor mange det bliver, man må derfor regne med, at den samlede virkelige udgift bliver noget mere end de 3 mill. kr., måske bliver den 5—6 mill. kr., men noget bestemt kan som nævnt ikke siges.

Et andet af socialministerens forslag går ud på, at det faste tilskud til sygekasserne forhøjes fra 2 til 4 kr. pr. medlem, hvilket ialt vil koste staten ca. 5 mill. kr. Medens statens ydelser til mange af de sociale ordninger er steget meget stærkt i de senere år — også steget stærkere end pristallet, fordi staten i stigende grad har overtaget byrderne —, har dette faste tilskud været uforandret gennem mange år, og vi har derfor fundet, at en ajourføring på dette punkt kunne være rimelig.

Iøvrigt er der vist ingen tvivl om, at et af de sociale områder, hvor det er mest påkrævet at gøre en indsats, er overfor enker og andre enligstillede kvinder med børn. Når en kvinde er kommet lidt op i årene og er blevet alene ved mandens død eller på anden måde, kan hun ofte være meget vanskeligt stillet, særlig hvis hun har børn, idet det kan være svært for hende at skaffe sig en indtægt, når børnene skal passes. Regeringen har derfor ment, at det var et af de områder, hvor der først skulle sættes ind, når der blev råd til nye sociale fremstød. Vi foreslår, at det gøres ved en forhøjelse af det såkaldte normalbidrag, hvilket for statens vedkommende vil betyde en udgiftsforøgelse på ca. 5 mill. kr.

Endelig vil socialministeren fremsætte et forslag vedrørende erhvervsvejledning, et område, som bl. a. ungdomskommissionen har beskæftiget sig med. Der foreslås her en øget indsats fra statens side. Den forøgede byrde for staten vil antagelig være 300 000—400 000 kr.

Tager vi disse forslag som helhed, bliver altså resultatet følgende:

Der foreslås en direkte skattelettelse på ca. 48 mill. kr. samt forhøjet børnetilskud på 27 mill. kr. — børnetilskuddet er jo egentlig en blanding af en social foranstaltning og en skattelettelse, idet den trækkes fra i skatten, hvor dette er muligt. Disse to foranstaltninger koster tilsammen 75 kr. mill.